

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2138

Τοῦ ἀποστ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου
Παρασκευὴ 30 Νοεμβρίου 2018

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Πῶς πιάστηκε στὸ δίκτυ οὐ ψαράς!

«Δεῦτε ὀπίσω μου», εἶπε, «καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων» (Ματθ. 4,19)

Εὐχαριστῶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀγαπητοί μου, ποὺ μὲ ἀξιώνει γιὰ μία ἀκόμη φορὰ νὰ κηρύξω.

Σήμερα ἐορτάζουμε τὸν ἀπόστολο Ἀνδρέα τὸν Πρωτόκλητο, ἕναν ἅγιο τοῦ ὁποῦ εἶχα τὸ ὄνομα ὡς λαϊκός· ὅταν μὲ βάπτισαν μὲ ὠνόμασαν Ἀνδρέα, ἀλλὰ ὅταν ἔγινε μοναχός - καλόγηρος μὲ ὠνόμασαν Αὐγουστίνο.

***

Ὁ Ἀνδρέας ἦταν ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς Δώδεκα ἀποστόλους ποὺ διάλεξε ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ τοὺς κἀν μαθητὰς καὶ συνεχιστὰς τοῦ σωτηρίου ἔργου τῆς Ἐκκλησίας του.

Ἡ καταγωγή του. Γεννήθηκε στὴ Βηθσαιδᾶ, ἕνα χωριὸ τῆς Γαλιλαίας χτισμένο στὴν ὄχθη τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος. Ἀδελφός του ἦταν ὁ Πέτρος. Οἱ δύο αὐτοὶ εἶχαν πατέρα τὸν Ἰωνᾶ. Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, ἀδέρφια ἀγαπημένα, ζοῦσαν μιὰ ἡσυχὴ ζωὴ ἐκεῖ στὰ χωριά τους κοντὰ στὴ λίμνη τῆς Γαλιλαίας.

Τὸ ἐπάγγελμά του. Πῶς ζοῦσε προηγουμένως ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας; Ἦταν ψαράς· ἔρριχνε τὰ δίκτυα στὴ θάλασσα, στὴ λίμνη δηλαδή, καὶ ἔπιανε ψάρια, καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ἔβγαζε τὸ ψωμί του καὶ ζοῦσε αὐτὸς καὶ οἱ δικοί του. Ἀλλὰ οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε κανεὶς ἄλλος μποροῦσε νὰ φανταστῆ ποιοὶ θὰ ἦταν τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ γι' αὐτὸν καὶ ποιοὶ θὰ ἦταν τὸ μέλλον του. Τὸ ταπεινὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀλιέως, κατὰ τὶς ἀνεξίτητες βουλές τοῦ Θεοῦ, ἐπρόκειτο νὰ τὸ συνεχίσῃ ὁ Ἀνδρέας, ἀλλὰ σὲ μιὰ ἄλλη θάλασσα πολὺ πιὸ πλατεῖα καὶ μεγάλη. Προηγουμένως ὅμως ἔπρεπε νὰ πιαστῆ ὁ ἴδιος, ὡς λογικὸς ἰχθύς, στὸ σωτήριο δίκτυ τοῦ μεγάλου Ἀλιέως Χριστοῦ. Ἄλλ' ἄς δοῦμε πῶς ἔγινε αὐτό.

Ἡ πρώτη γνωριμία. Ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Πέτρος καθὼς καὶ ἄλλοι δύο ἀδελφοί, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, ὅταν τοὺς κάλεσε ὁ Χριστὸς

στὸ ἀποστολικὸ ἔργο, δὲν ἔβλεπαν καὶ δὲν ἄκουγαν τὸν Κύριο γιὰ πρώτη φορὰ. Πρὶν ἀπὸ τὴν κλῆσι τους προηγήθηκε κάποια γνωριμία μαζί του, ὅπως διηγεῖται ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (βλ. Ἰω. 1,35-43). Ἡ γνωριμία αὐτὴ ἔγινε μέσω τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, στὸν κύκλο τῶν μαθητῶν τοῦ ὁποῦ ἀνῆκαν καὶ αὐτοί, καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἦταν ἡ μεγάλη ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ φυσιογνωμία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς ἄνδρες τῆς παλαιᾶς διαθήκης, ὅπως βεβαίωσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς (βλ. Ματθ. 11,11).

Ἡ κλῆσις τοῦ Ἀνδρέα. Μιὰ μέρα ὁ Πρόδρομος, ἐκεῖ στὶς ὄχθες τοῦ Ἰορδάνου ποὺ ἐβάπτιζε, σήκωσε τὸ χέρι καὶ τοὺς ἔδειξε τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ τοὺς τὸν συνέστησε. Ἔπειτα τοὺς κάλεσε ὁ Χριστὸς, καὶ ὁ Ἀνδρέας μαζί μὲ τοὺς ἄλλους πῆγε κοντὰ του, ἔγινε ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς μαθητὰς του, καὶ γι' αὐτὸ ἔλαβε τὸ ἐπίθετο *Πρωτόκλητος*. Μετὰ τὴν κλῆσι, ἀφοῦ ἐγκατέλειψε τὰ πάντα, ἀκολούθησε τὸν Κύριο. Πῶς τώρα ἔγινε ἡ γνωριμία καὶ ἡ κλῆσις του ἀπὸ τὸ Χριστό; Γύρω ἀπὸ τὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο, ὅπως εἶδαμε, ὑπῆρχε ἕνας κύκλος μαθητῶν, στοὺς ὁποῦ οὐ Ἰωάννης δείχνοντας τὸν Ἰησοῦ εἶπε δυὸ φορές· «*Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου*» (Ἰω. 1,29,36), νὰ τὸ πρόβατο τοῦ Θεοῦ ποὺ ἔρχεται νὰ φορτωθῆ τὶς ἁμαρτίες ὅλου τοῦ κόσμου. Ποιοὶ ἦταν μαθηταὶ του ποὺ τὸν ἄκουσαν νὰ λέῃ τὰ λόγια αὐτά; Ἦταν ὁ Ἀνδρέας καὶ κάποιοι ἄλλοι ποὺ τὸ ὄνομά του δὲν ἀναφέρεται στὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ κατὰ τὴν πατερικὴ ἐρμηνεῖα ὁ ἀνώνυμος αὐτὸς ἦταν ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὁ ὁποῦ ἀπὸ ταπεινοφροσύνη στὴν ἀφήγησι ποὺ κάνει ἀποσιωπᾶ τὸ ὄνομά του.

Ἡ πρώτη συνάντησι. Μετὰ ἀπὸ τὴν ὑπόδειξι ἐκείνη τοῦ Προδρόμου τί ἔκανε ὁ Ἀνδρέας

μέ τον Ἰωάννη; Ἡ μαρτυρία τοῦ διδασκάλου ἐβάρυνε πολύ στή συνείδησί τους. Τὰ λόγια ποῦ ἄκουσαν γιά τόν Ἰησοῦ ἀπό τὸ στόμα τοῦ Βαπτιστοῦ ἦταν λίγα μὲν ἀλλὰ βαρυσήμαντα. Αὐτὰ ἄναψαν στήν καρδιά τους ἕνα σπινθῆρα, μιὰ σπίθα, ἀπ' τὴν ὁποία φούντωσε σάν πυρκαϊὰ ἡ ἁγία περιέργεια νὰ γνωρίσουν περισσότερο γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖο ὁ διδάσκαλός τους τὸν παρουσίαζε ἀνώτερο ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Ἀπὸ τὴ στιγμή ἐκεῖνη οἱ δύο μαθηταὶ δὲν σήκωσαν τὰ μάτια του ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ.

Δὲν θέλουν νὰ τὸν χάσουν. Ξαφνικὰ ὅμως τὸν βλέπουν ν' ἀπομακρύνεται. Ποῦ πηγαίνει; δὲν πρέπει νὰ μᾶς φύγη, θὰ εἶπαν· ἄς τὸν ἀκολουθήσουμε. Καὶ τὸν παίρνουν κατὰ πόδας. Ἐκεῖνος προπορεύεται κι αὐτοὶ σὲ ἀπόστασι λίγων βημάτων ἀκολουθοῦν· νά, ἀκούγονται τὰ βήματά τους... Ὁ Ἰησοῦς βλέπει ὅτι τὸν ἀκολουθοῦν, γυρίζει πίσω, στρέφεται στοὺς δύο μαθητὰς καὶ τοὺς ρωτᾷ: «*Τί ζητεῖτε;*» (Ἰω. 1,39). Ἄγνοοῦσε ἄραγε ὁ παντογνώστης ποιοὶ ἦταν αὐτοὶ καὶ γιατί τὸν ἀκολουθοῦν; Ὅχι βέβαια, τὸ γνῶριζε ἄριστα, ἀλλὰ ρωτᾷ γιὰ νὰ δώσῃ ἀφορμὴ συζητήσεως, γιὰ ν' ἀνοίξῃ διάλογο μὲ τὶς δύο αὐτὲς ἐκλεκτὲς ψυχές. Θέλει νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Πλησιάζουν τὸ Χριστό. Στὴν ἐρώτησι τοῦ Ἰησοῦ οἱ δύο μαθηταὶ ἀπαντοῦν μὲ ἄλλη δική τους ἐρώτησι: «*Διδάσκαλε, ποῦ μένεις;*». Ἐκεῖνος δείχνει ὅτι δὲν τοὺς ἀποφεύγει κι ἀπαντᾷ: «*Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε*» (ἔ. ἀ. 1,39-40), ἐλάτε νὰ δῆτε. Καὶ ἦρθαν πράγματι, εἶδαν ποῦ μένει, καὶ ἔμειναν μαζί του ὅλη ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα.

Τί συζήτησαν; ποιά νὰ ἦταν τὰ θέματα τῆς συνομιλίας τους; Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀσφαλῶς. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ στὸ σπίτι αὐτὸ κηρύττει ὁ Ἰησοῦς. Καὶ στὸ ἀκροατήριό του πόσοι ἦταν; Δύο μόνο! Ἄλλ' αὐτοὶ οἱ δύο ποῦ τὸν ἄκουγαν ἄξιζαν περισσότερο ἀπὸ χιλιάδες ἄλλους. Διότι διὰ τῶν δύο αὐτῶν μαθητῶν πόσα πλήθη ἐπρόκειτο νὰ προσελθοῦν ἀργότερα στήν πίστι τοῦ Χριστοῦ! Καὶ ποιά ἦταν ἡ ἐντύπωσι τῶν δύο μαθητῶν ἀπὸ τὴ συναναστροφή τους μὲ τὸν Ἰησοῦ; Καταπληκτικὴ. Ἀπὸ ποῦ ἐξάγεται αὐτό; Ἀπὸ μιὰ λεπτομέρεια, ποῦ σημειώνει στὸ Εὐαγγέλιό του ὁ Ἰωάννης. Γράφει: «*Ὥρα ἦν ὡς δεκάτη*», ποῦ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴ δική μας τετάρτη ἀπογευματινὴ, 4 τὸ ἀπόγευμα. Ὅταν συμβαίνει κάτι σημαντικὸ στὴ ζωὴ, ἀφήνει ἔντονες ἐντυπώσεις, μένουν ἀξέχαστες καὶ οἱ λεπτομέρειες.

Ἡ ἀποστολικὴ του πορεία. Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκεῖνη ὁ Ἄνδρέας συνδέθηκε πλέον μὲ τὸ Χρι-

στό, ἔγινε μαθητὴς του, τὸν συνώδευσε σὲ ὅλη τὴν ἐπίγεια ζωὴ του, εἶδε τὸ σταυρικὸ του τέλος καὶ τὴν Ἀνάστασι, καὶ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ ἄρχισε νὰ κηρύττῃ τὸ εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας. Ξεκίνησε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ἔφτασε μακριά. Κατὰ τὴν παράδοσι ἐργάσθηκε γιὰ τὴ διάδοσι τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴ Μικρὰ Ἀσία. Κήρυξε στὴ Βιθυνία, στὶς παραθαλάσσιες πόλεις τοῦ Πόντου, στήν Ἀρμενία, στήν Σκυθία, στὸ Βυζάντιο (ποῦ ἔγινε ὕστερα ἡ ἔδρα τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας), κι ἀπὸ ἐκεῖ ἦρθε στὴ Θράκη, τὴ Μακεδονία, τὴ Θεσσαλία καὶ τὴν Ἀχαΐα. Σὲ λόγο, ποῦ ἀποδίδεται στὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, λέγεται γι' αὐτόν: «*Ἄνδρέας τῆς Ἑλλάδος σοφοὺς διορθοῦται*», ὁ Ἄνδρέας δηλαδὴ φωτίζει καὶ ὁδηγεῖ στὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας τοὺς σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος (P.G. 59,495).

Τὸ μαρτυρικὸ του τέλος. Ἡ κατάληξι τῆς ἀποστολικῆς πορείας τοῦ Πρωτοκλήτου Ἄνδρέα ἦταν ὅτι σταυρώθηκε στήν Πάτρα καὶ μάλιστα χιαστί, σὲ σταυρὸ δηλαδὴ σχήματος χί (X). Ὅταν εἶδε νὰ στήνεται μπροστά του ὁ σταυρός, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ θυσιαζόταν, συγκινήθηκε βαθειά, γιατί ἀξιωνόταν νὰ θανατωθῇ μὲ θάνατο ὅμοιο μὲ τοῦ Κυρίου του, καὶ προσφώνησε τὸν σταυρὸ μὲ περιπαθεῖς ἐκφράσεις (βλ. βιβλίό μας «*Ἀκολουθεῖ μοι*», Ἀθήναι 1989³, σσ. 429,181). Σήμερα ἡ Πάτρα ἐορτάζει τὴ μνήμη του καὶ τὸν τιμᾷ. Ἄς τὸν τιμήσουμε λοιπὸν κ' ἐμεῖς.

* * *

Στὸ πρόσωπο τοῦ ἀποστόλου Ἄνδρέα, ἀγαπητοί μου, βλέπουμε τὴν ἱστορία μας, πῶς ξεκίνησε ὁ Χριστιανισμός. **Νά τὸ θαῦμα!** ἀπὸ τὸ μηδὲν γεννήθηκε ἡ νέα κτίσις, ἡ νέα δημιουργία, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς ποῦ ἔρριχνε δίχτυα κ' ἔπιανε ψάρια, πιάστηκε ὁ ἴδιος στὸ δίχτυ, γιὰ νὰ γίνῃ μετὰ κι αὐτὸς ἄλιεὺς ψυχῶν. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ στοὺς μαθητὰς, τὸν Ἄνδρέα καὶ τοὺς ἄλλους: «*Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων*» (Ματθ. 4,19): Ἐλάτε, δηλαδὴ, μαζί μου κ' ἐγὼ θὰ σᾶς διδάξω νέα τέχνη ἀλιείας, πῶς νὰ πιάνετε στὰ θεϊκὰ δίχτυα τοὺς ἀνθρώπους (βλ. βιβλίό μας «*Σταγόνες ἀπὸ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν*», Ἀθήναι 2001⁴, σσ. 68-9).

Δυστυχῶς, ἔχουμε φύγει ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία, συνεχῶς παραβαίνουμε τὸ θέλημά του τὸ ἅγιο. Καὶ οἱ μεγάλες ἁμαρτίες εἶνε ἡ βλασφημία τῶν θείων καὶ οἱ ἐκτρώσεις. Τί περιμένουμε λοιπόν; **Ἄς γυρίσουμε κοντὰ του ἐν μετανοία.**

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσει ὅλους καὶ νὰ μᾶς φωτίσῃ νὰ τηροῦμε τὸ θέλημά του.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**